

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΩΝ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ
ΕΠΙΘΟΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ
ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΥΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapostoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 3 Φεβρουαρίου 2013

Κυριακή μετὰ Τῶν Ὑπαπαντῆ

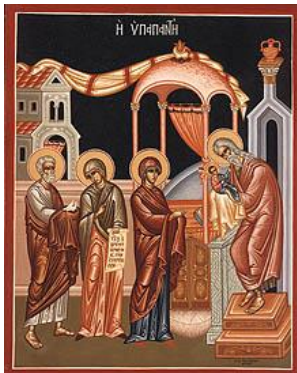
Συμεών Του Θεοδόχου και Ἄννης Τῆς προφῆτιδος. Ἰωάννου, Νικολάου, και
Σταματίου Των εκ Σπείσων νεομαρτύρων.
Ἔτος βον Τεύχος 237

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1. Κυριακή 3 Φεβρουαρίου **5:30 μ.μ.** Θεία Παράκληση στην Υπεραγία Θεοτόκο. Απογευματινό κήρυγμα.
2. Πέμπτη 7 Φεβρουαρίου **7-9:30 π.μ.** Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία. Αγίου Παρθενίου επισκόπου Λαμψάκου, προστάτου ανιάτων παθήσεων, Λουκά οσίου του εν Στειρίω. Θα τεθεί σε προσκύνηση τεμάχιο Ιερού Λειψάνου του Αγίου Παρθενίου.
3. Σάββατο 9 Φεβρουαρίου **7-9:30 π.μ.** Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία. Αγίου Μαρκέλλου, Αγίου Παγκρατίου, Αγίου Νικηφόρου μάρτυρος.
4. Κυριακή 10 Φεβρουαρίου **7 – 10:30 π.μ.** Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία μετὰ Θείου κηρύγματος. Αγίου Ιερομάρτυρος Χαραλάμπους του θαυματουργού. Θα τεθεί σε προσκύνηση τεμάχιο Ιερού Λειψάνου του Αγίου.
8:30 μ.μ. – 1:00 π.μ. Ιερά Αγγυπνία δια τον Ἅγιο Χαράλαμπο και τον Ἅγιο Βλάσιο τους θαυματουργούς. Θα τεθούν σε προσκύνηση τεμάχια Ιερών Λειψάνων των Αγίων.
5. Σάββατο 16 Φεβρουαρίου **9 π.μ.** Ιερό προσκύνημα στην Ιερά Μονή Σαγματά και στην Ιερά Μονή Παναγίας «Προστασία των Χριστιανών» Ασωπίας Θηβών.

**Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ
ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ**

Ὅλη η υμνογραφία της μεγάλης αυτής Δεσποτικής και Θεομητορικής εορτής κινείται μέσα σε ατμόσφαιρα θάμβους και μυστηρίου: «*επίγειον το φαινόμενον, ουράνιον το νοούμενον*». Οι ύμνοι τονίζουν βεβαίως την

ιστορική πραγματικότητα: τον ερχομό της αγίας οικογένειας στον Ναό, όταν συμπληρώθηκαν οι σαράντα ημέρες από την ημέρα της Γεννήσεως του Κυρίου, και τη συνάντηση Αυτού με τον γέροντα Συμεών, αλλά μας ανοίγουν και τα μάτια της ψυχής εν πνεύματι, για να δούμε το «βάθος» της πραγματικότητας αυτής: τη γεμάτη έκπληξη στάση των αγίων αγγέλων, οι οποίοι αδυνατούν να κατανοήσουν τα διαδραματιζόμενα εν γη, καθώς βλέπουν τον Δημιουργό του ανθρώπου να βαστάζεται ως βρέφος, τον αχώρητο και άπειρο Θεό να περιορίζεται μέσα στην αγκαλιά ενός γέροντα, τον απεριγράπτο Υίο και Λόγο του Θεού, τον ομοούσιον τω Πατρί, να γίνεται περιγραπτός ως άνθρωπος με τη θέλησή Του. Και η μόνη εξήγηση που μπορούν να δώσουν για τα ακατανόητα αυτά πράγματα είναι η αγάπη του Θεού για τον άνθρωπο. *«Τη Θεοτόκω προσδράμωμεν οι βουλόμενοι κατιδείν τον Υιόν αυτής προς Συμεών απαγόμενον· ον περ ουρανόθεν οι Ασώματοι βλέποντες, εξεπλήττοντο λέγοντες· Θαυμαστά θεωρούμεν νυνί και παράδοξα, ακατάληπτα, άφραστα· ο τον Αδάμ δημιουργήσας βαστάζεται ως βρέφος· ο αχώρητος χωρείται εν αγκάλαις του Πρεσβύτου· ο επί των κόλπων απεριγράπτως υπάρχων του Πατρός αυτού, εκών περιγράφεται σαρκί, ου Θεότητι, ο μόνος φιλόανθρωπος».*

Στο μέγα αυτό μυστήριο - που θεωρείται ως συνέχεια της Γεννήσεως και της Περιτομής του Κυρίου, συνεπώς ως επίταση της εξαγγελίας ότι Χριστός ο Θεός μας φάνηκε στον κόσμο ως άνθρωπος όχι θεωρητικά και φανταστικά, αλλά αληθινά και πραγματικά (*«ου δοκήσει ουδέ φαντασία, αλλ' αληθεία τω κόσμω φανέντα»*) – μετέχει ο γέρον Συμεών, ο οποίος φέρεται να μυσταγωγείται στο μυστήριο αυτό (*«και ταύτα Συμεών μυσταγωγούμενος, επέγνω τον αυτόν, Θεόν φανέντα σαρκί»*): και μούμενος σ' αυτά ο Συμεών, γνώρισε βαθιά τον ίδιο, ως Θεό που φάνηκε ως άνθρωπος) και να έχει θεοπτία μεγαλύτερη και καθαρότερη και από εκείνην του Μωσή στο όρος Σινά (*«Εκείνος μεν, ο Μωυσής, διά γνώφου και φωνής αμυδράς θεόπτης ηξίωτο... ούτος δε, ο Συμεών, τον προαιώνιον Λόγον του Πατρός σωματωθέντα εβάστασε και των Εθνών απεκάλυψε το φως, τον Σταυρόν και την Ανάστασιν»*, δηλαδή: Ο Μωυσής αξιώθηκε να γίνει θεόπτης μέσα σε γνώφο και φωνή που μόλις ακουγόταν, ο Συμεών βάστασε τον Λόγο του Πατρός με το σώμα Του και αποκάλυψε το φως των Εθνών, δηλαδή τον Σταυρό και την Ανάσταση του Χριστού).

Η μυσταγωγία και θεοπτία αυτή του Συμεών μέσα από το μυστήριο της συναντήσεώς Του με τον τεσσαρακονθήμερο Χριστό συνιστά το μέγιστο γεγονός της ζωής του. Διότι αφενός η γεροντική αγκαλιά του γίνεται θρόνος του παντοκράτορα Θεού, αφετέρου, ακριβώς γι' αυτό, φτάνει στο σημείο της πλήρους ελευθερίας, δηλαδή της επιθυμίας του να φύγει πια από τον κόσμο τούτο με χαρά. *«Ο τοις Χερουβίμ εποχούμενος και υμνούμενος υπό των Σεραφίμ, σήμερον τω θείω Ιερώ κατά νόμον προσφερόμενος, πρεσβυτικαίς ενθρονίζεται αγκάλαις»* (Αυτός που φέρεται επί των Χερουβίμ και υμνείται από τα Σεραφίμ, σήμερα προσφέρεται στο θείο Ιερό, σύμφωνα με τον Μωσαϊκό Νόμο, και ενθρονίζεται σε πρεσβυτικές αγκάλες). *«Λέγε Συμεών, τίνα φέρων εν αγκάλαις, εν τω ναώ αγάλλη; Τίνι κράζεις και βοάς; Νυν ηλευθέρωμαι· είδον γαρ τον Σωτήρα μου»* (Λέγε Συμεών, ποιον φέρεις στην αγκαλιά σου και χαίρεσαι μέσα στον Ναό; Σε ποιον κράζεις και βοάς; Τώρα έχω ελευθερωθεί, διότι είδα τον Σωτήρα μου).

Η επιθυμία του Συμεών να φύγει πια από τον κόσμο τούτο, επιθυμία μάλιστα που συνοδεύεται με μεγάλη χαρά (*«Δεξάμενος δε τούτον Συμεών ο δίκαιος και των δεσμών την έκβασιν ιδών τελεσθείσαν, γηθοσύνως εβόα»*), δηλαδή: ο Συμεών ο δίκαιος αφού δέχτηκε τον Χριστό και είδε ότι έφτασε το τέλος της ζωής του με μεγάλη χαρά φώναζε), συνιστά το όριο της αγιότητας. Μόνον ο άγιος είναι εκείνος που θέλει να φύγει από τη ζωή αυτή, όχι γιατί την βαρέθηκε ή απελπίστηκε – αυτό αποτελεί τον ορισμό της απιστίας – αλλά γιατί έζησε και ζει τη σχετική γι' αυτήν τη ζωή πληρότητα της σχέσης του με τον Χριστό, και προσδοκά την τελειότητα της σχέσης μετά τη φυγή του από τον κόσμο. Όπως το λέει και ο απόστολος Παύλος: *«Έχω την επιθυμίαν εις το αναλύσαι και συν Χριστώ είναι»* (Επιθυμώ να πεθάνω και να είμαι μαζί με τον Χριστό). Το ίδιο βεβαιώνουν και οι λοιποί άγιοι της Εκκλησίας μας, σαν τον άγιο Ιωάννη της Κλίμακος, που σημειώνει: *«Ο άγιος προσδοκά κάθε ημέρα τον θάνατό του»*.

Οι ύμνοι μάλιστα της εορτής αποκαλύπτουν και μία διάσταση της με χαρά επιθυμίας του Συμεών να εγκαταλείψει τον κόσμο τούτο, που δεν είναι πολύ γνωστή στον πιστό λαό: Θέλει να φύγει γρήγορα, διότι δεν αντέχει να μη πάει να αναγγείλει στους πρωτοπλάστους, τον Αδάμ και την Εύα, το χαρμόσυνο άγγελμα, ότι

δηλαδή ό,τι ο Θεός τους υποσχέθηκε μετά την πτώση τους στην αμαρτία: ό,τι θα έλθει κάποτε ως άνθρωπος για να σώσει το ανθρώπινο γένος, τώρα έγινε πραγματικότητα. Και από την άποψη αυτή προηγείται ο Συμεών του Ιωάννου του Προδρόμου που κι αυτός στον Άδη προετοίμασε τον δρόμο του Μεσσία. «*Αδάμ εμφανίσων άπειμι, εις Άδου διατρίβοντι, και τη Εύα προσκομίσων ευαγγέλια, Συμεών ανεβόα*» (Ο Συμεών φώναζε: Φεύγω από τη ζωή αυτή, για να φανερώσω στον Αδάμ, που ζει στον Άδη, και να φέρω στην Εύα, τα ευαγγέλια, το χαρμόσυνο δηλαδή μήνυμα του ερχομού του Χριστού στον κόσμο).

Είναι ευνόητο ότι η συνάντηση του αγίου Συμεών με τον σαράντα ημερών Κύριο λειτουργεί και για εμάς κατά παραδειγματικό τρόπο, κάτι που το σημειώνει βεβαίως η υμνογραφία. Άλλωστε, κανένα γεγονός της επί γης παρουσίας του Κυρίου δεν είναι μόνον για μία εποχή ή για έναν μόνον άνθρωπο. Κι αυτό σημαίνει ότι όπως συναντήθηκε τότε ο άγιος Συμεών με τον Χριστό, έτσι καλούμαστε και εμείς να συναντηθούμε μαζί Του, μέσα στα πλαίσια της Εκκλησίας μας και με τις προσευχές αυτής. Να τον υποδεχτούμε ως Σωτήρα μας και να Τον προσκυνήσουμε ως Θεό μας. «*Δεύτε και ημείς, άσμασιν ενθέοις, Χριστώ συναντηθώμεν και δεξώμεθα Αυτόν, ου το σωτήριο ο Συμεών εώρακεν. Ουτός εστιν, ον ο Δαυίδ καταγγέλλει, ούτός εστιν ο εν προφήταις λαλήσας· ο σαρκωθείς δι' ημάς και νόμω φθειγγόμενος. Αυτόν προσκυνήσωμεν*» (Εμπρός και εμείς, με ένθεα άσματα, ας συναντηθούμε με τον Χριστό και ας υποδεχτούμε Εκείνον, του Οποίου τη σωτηρία είδε ο Συμεών. Αυτός είναι Εκείνος τον Οποίον κηρύσσει ο Δαυίδ, Αυτός είναι Εκείνος που λάλησε μέσα από τους προφήτες, Αυτός που σαρκώθηκε για εμάς και μιλά με τον Νόμο Του. Αυτόν ας προσκυνήσουμε».

παπα Γιώργης Δορμπαράκης

Λόγια σύγχρονων γερόντων

"Κατάκριση. Ή μεγάλη άδικία: "Μόνον ό Θεός κρίνει δίκαια, γιατί μόνον Αυτός γνωρίζει τίς καρδιές τών ανθρώπων. Ήμεεις, επειδή δέν ξέρουμε τήν δίκαιη κρίση τοῦ Θεοῦ, κρίνουμε "κατ' ὄψιν", έξωτερικά καί γι' αυτό πέφτουμε έξω καί άδικοῦμε τόν άλλον".

π. Παΐσιος